

har jeg dog som Medlem af Udvalget stor Betænkelse ved at tiltræde saadanne Udgifts-Forøgelser, saalænge som Færøerne ikke ere istand til at bære sig selv, saalænge som Besiddelsen af Færøerne er en Beføstning for den danske Stat. Hvad Amtmandsboligen angaaer, saa er det jo Regelen, at Amtmændene selv skulle vedligeholde deres Boliger. Den forrige Amtmand har boet der med en temmelig talrig Familie i en Række af Aar, og jeg kan ikke troe, at den Amtmand, som kom derop ifjor, ikke skulde finde Boligen tilstrækkelig, naar han paa tilbørlig Maade holder den vedlige; det er ogsaa en temmelig stor Sum, som er forlangt. Der var forøvrigt en Ucorrecthed i hvad den ærede Indenrigsminister anførte om det foreslaaede Tillæg til Sysselemændenes Lønning. Jeg skal tillade mig at bemærke, at Amtmand Ploen har i Aaret 1842 oplyst, at de have en fast Løn fra 36 indtil 40 Rbd., hvortil Sysselemanden paa Syderøen har et Tillæg, saaledes at han har 100 Rbd.; men Amtmand Ploen bemærkede udtrykkelig, at flere af de Indtagtsposter, som Sysselemændene opgave, aabenbart vare for lavt ansatte, saaledes at deres Indtagter bleve større end de selv anslog dem til; efter Middeltal af hvad de anslaae de faste og uviste Indtagter til, ville de udgjøre omtrent 150 Rbd., men Amtmanden angiver, at de ere større. Deres Stilling er at ligne med Sognefogdernes Stilling her, og det er dog aabenbart, at de have et langt større Vederlag for deres Arbejde, end voré Sognefogder hidtil nyde. — Det Ændringsforslag, som er stillet af Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te District (Frølund), maa jeg meget tilraade at gaae ind paa. Doctor Rind's Reise i Grønland har allerede kostet Statskassen 1800 Rbd., og jeg troer det er temmelig meget at anvende i dette Diemed, og mere end der ofte i lignende Tilfælde og mere nyttige Diemed anvendes. Ministeren sagde, at Rind havde fundet det Blyant, som er opdaget ved Amanak, men efter hvad jeg har erfaret i det grønlandske Contoir under Ministeriet, er det ikke Tilfældet; det er derimod en Grønlander, som har fundet det i Aaret 1849, men Doctor Rind har undersøgt det nærmere. Dersom nu Hansdelen paa Grønland var fri, saaledes at pri-

vate Borgere kunde gjøre Brug af disse Opfindelser og sætte Penge deri, saa skulde jeg egentlig ikke have Noget imod dette Tillæg, men saalænge Handelen er bunden, troer jeg det er meget utilraadeligt; thi jeg frygter for, at den kongelige Handel vil speculere i de Artikler, som Doctor Rind maatte finde, og det er bekjendt, at hvergang Directionen udvider sine Speculationer, saaer Statskassen en forøget Byrde. Lad os derfor see, om vi ikke kunne indskrænke Speculationerne noget, og først tænke paa at benytte Opfindelserne i Grønland, naar de kunne gaae for private Borgeres Regning, og der da ogsaa forhøjbentlig i Virkeligheden kan høstes nogen Fordeel deraf.

B. Christensen: Ja, den sidste ærede Talers Uttringer gjør maaskee, at jeg ikke bør tilbageholde et Par Bemærkninger i Anledning af dem. Jeg troer, at det Argument, som han har pyttet hente med Hensyn til visse færøiske Udgifter derfra, at Færøerne var en Byrde for Danmark, er i sig selv meget urigtigt; thi jeg troer, at Færøerne ikke hidtil have været eller fremdeles behøve at være nogen saadan Byrde. Hans Uttringer med Hensyn til Grønland ville rettest blive imødegaaede under den almindelige Forhandling derom, og jeg skal blot, da de ere falske, og idet jeg beklager, at de ere falske, da de forekomme mig at være meget ubegrundede, tillade mig at bemærke, at jeg forbeholder mig til den Tid, disse Forhandlinger foregaae her i Salen, nærmere at oplyse dem. Hvad angaaer det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amt med Hensyn til Randers Amtmand, da maa jeg, som har gjort mig speciel Umage for at gennemgaae denne Sags Historie, vistnok være forsaavidt enig med Udvalgets Ordfører, at jeg troer, at Thinget maaskee maa gjøre sig nogen Betænkelse ved at unddrage denne Embedsmand det Pengeløb, som den afdøde Konge ved en Resolution har hjemlet ham; men det er ganske vist, at Forholdet dog er saaledes, at det slet ikke vil være skadeligt, at den offentlige Opmærksomhed er blevet henvendt derpaa, ligesom det maa tilstaaes, at det neppe er i sig selv aldeles klart, om der er en streng Ret for Amtmanden til at beholde dette